

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2018

Burlövs kyrka, fornlämning 27

OMLÄGGNING AV GOLV & NYA VÄRMELEDNINGAR

Burlövs socken, Burlövs kommun
Skåne län

SKÅNE
ARKEOLOGI

Skånearkeologi
Rapport 2020:14

Per Sarnäs

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2018

Burlövs kyrka, fornlämning 27

OMLÄGGNING AV GOLV & NYA VÄRMELEDNINGAR

Burlövs socken, Burlövs kommun
Skåne län

Skånearkeologi

Per Sarnäs

Midgårdsgatan 3

216 19 Malmö

Tel: 0708-82 78 16

E-post: info@skanearkeologi.se

Webb: www.skanearkeologi.se

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2018

Burlövs kyrka, fornlämning 27

Omläggning av golv & nya värmeledningar

Burlövs socken, Burlövs kommun

Skåne län

Skånearkeologi

Rapport 2020:14

Författare: Per Sarnäs

Grafisk form: Anders Gutehall

Omslagsbild: Per Sarnäs

© Skånearkeologi 2020

Innehåll

Sammanfattning	5
Inledning	6
Topografi och fornlämningsmiljö	6
Undersökningresultat	6
Fynd	9
Vapenhus	9
Sidoaltare	9
Gravkrypta	10
Golv	10
Gamla koret och absiden	11
Tolkning och källkritik	12
Kommunikation	14
Referenser	15
Tekniska och administrativa uppgifter	15

Figur 1. Karta över Skåne med Burlövs kommun markerat med blå färg och Burlövs kyrka med en svart romb.

Figur 2. Del av fastighetskartan över Burlöv. Burlövs gamla kyrka är markerad med en blå cirkel.
© Lantmäteriet

Sammanfattning

Med anledning av att Burlövs församling planerade renovera Burlövs gamla kyrka genom att bland annat lägga om golvet, förnya värmeledningarna och viss utvändig bortledning av takvatten, beslutade länsstyrelsen om en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning.

De äldsta delarna i Burlövs kyrka har bedömts vara från 1100-talet. Den ursprungliga kyrkan bestod av långhus, kor och troligen en absid i öster. Nedre delen av tornet har tolkats som samtida med långhuset. Av de äldsta delarna återstår idag större delen av långhuset samt korets västra del.

Den arkeologiska undersökningen påbörjades när golvet i kyrkan hade avlägsnats men innan sandsugning och ledningsdragningar. Golvet i kyrkan undersöktes med metalldetektor såväl före som efter sandsugningen. I samband med dessa undersökningsmoment påträffades kopparmynt och ett bokknäppe. I övrigt förekom rikligt med blysmältor, blyplåtar, spik och någon nål samt en hel del nutida föremål och mynt. Vid framrensning av ett äldre golv i gamla koret påträffades två silvermynt varav det ena har kunnat dateras till 1157–1182 och det andra till 1286–1319, två skärvor yngre svartgods samt en bit bemålat fönsterglas. Keramikskärvorna och den bemålade glasbiten torde kunna dateras till 1100–1200-tal.

I ett schakt som drogs genom vapenhuset framkom grunden efter en tidigare gavel till vapenhuset som enligt uppgift ska ha utvidgats under 1300-talet.

Norr om det gamla korets triumfbåge framkom ett tegelfundament som kan ha utgjort grunden för ett sidoaltare. Grunden utgörs av tegelstenar och kalkbruk och är sekundär i förhållande till valvpilastern.

Vid sandsugningen framkom resterna efter en gravkrypta i det gamla koret. Gravkryptan mätte invändigt 1,9 x 2,3 m har inte varit försedd med en trappa så tillgång till kryptan måste ha skett uppifrån via en lucka eller gravsten som har kunnat lyftas bort.

Det framkom rester efter flera äldre golv i kyrkan. Det eventuellt äldsta golvet framkom i västra delen av långhuset och utgjordes av kalkbruk och sten. Om det förekom golvnivåer under detta golv kunde inte undersökas. I det gamla koret påträffades ett kalkbruksgolv som inte är det äldsta då putsen på kormuren sträcker sig under golvet och kalkbruket innehöll tegelflisor.

Under det sentida golv som togs bort i samband med renoveringen framkom glaserat golvtegel, dels som lösa plattor i fyllningen, dels ställvis i form av intakt golvläggning. Dessa golvtegel förekom i såväl tornrummet, långhuset som i det gamla koret. I sydöstra hörnet av det gamla koret framkom tre avtryck i kalkbruk som motsvarade storleken på golvteglet. Troligen utgör denna rest den ursprungliga läggningen där plattorna har lagts i ett diagonalt mönster. Det glaserade golvteglet förekom i två storlekar, två glasyrer och två mönster.

I det gamla koret framkom en grav med en stenhäll som begränsning i väster. I fyllningen förekom skelettrester som inte låg i ursprungligt läge vilket tyder på att graven blivit omrörd. Graven sträckte sig in i absidöppningen som kunde identifieras genom två huggna sandstenar.

Inledning

Med anledning av att Burlövs församling planerade renovera Burlövs gamla kyrka genom att bland annat lägga om golvet, förnya värmeledningarna och viss utvändig bortledning av takvatten, beslutade länsstyrelsen om en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning.

Riksantikvarieämbetet har bidragit med 12 000:- för konservering av metallfynden och det bemålade fönsterglaset då kostnadsberäkningen endast tagit upp 5 000:- för konservering. Konserveringen har utförts av Lovisa Dahl vid Lunds universitets historiska museum och myntbestämningen är gjord av Gitte Ingvarsson vid samma institution. 3D-modellerna är skapade av Anders Gutehall och de ligger upplagda på Sketchfab och Skånearkeologis hemsida.

Topografi och fornlämningsmiljö

Burlövs kyrka äldsta delar har bedömts vara från 1100-talet. Den ursprungliga kyrkan bestod av långhus, kor och troligen en absid i öster. Nedre delen av tornet har tolkats som samtida med långhuset. Av de äldsta delarna återstår idag större delen av långhuset samt korets västra del. Senare under romansk tid förhöjdes tornet vilket kan ha skett vid 1100-talets slut enligt en dendrokronologisk datering. Senare slogs tegelvalv i tornet och långhuset kanske redan under 1200-talet. I samband med detta kan även äldsta delen av vapenhuset i tegel i söder ha byggts. Vapenhuset har senare utvidgats kanske redan under 1300-talet. Någon gång under senare delen av medeltiden, eventuellt 1400-talet, revs den förmodade absiden och koret utvidgades åt öster med en rakt avslutad del samtidigt som det breddades mot söder. Under medeltiden slogs valv invändigt i koret och tornets nuvarande övre del byggdes. Utifrån en dendrokronologisk datering kan det ha skett under perioden 1380–1420. Det finns uppgifter om att ett vapenhus även skall ha funnits utanför långhusets nordportal. Vapenhuset ska ha rivits 1682. Norr om koret har tidigare legat en sakristia som uppförts 1598 och som har haft en ingång från koret. Ingången är synlig som en nisch i korets norra innervägg. Nykyrkan anses ha byggts kring 1817 på platsen för ett äldre materialhus. Västportalerna i tornet togs upp vid arbeten 1848–49. En läktare från 1632 revs vid detta tillfälle och en ny orgelläktare byggdes i långhusets västra del. Med den nya ingången från väster fick tornets bottenvåning funktion som huvudentré till kyrkan medan gamla vapenhuset användes som förråd. Den gamla sydportalerna murades sannolikt igen vid detta tillfälle (Jansson & Börjesson 2019).

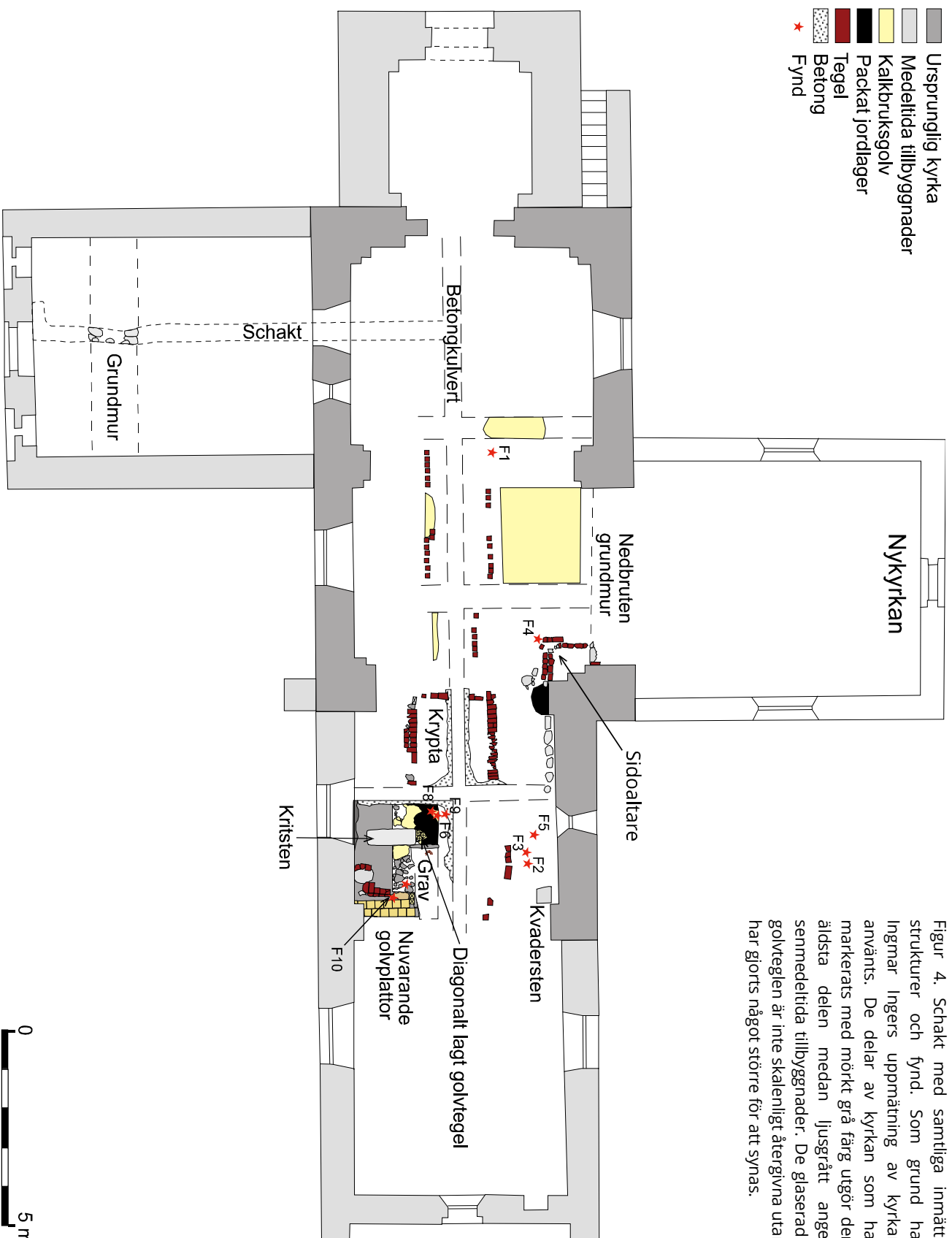
Figur 3. Bokknäppe som framkom vid metalldetekteringen (LUHM 32859:8, F5). Foto Lovisa Dahl LUHM.

Undersökningsresultat

Den arkeologiska undersökningen påbörjades när golvet i kyrkan hade avlägsnats men innan sandsugning och ledningsdraineringar, med att sand- och grusutfyllnaden undersöktes med metalldetektor. I samband med detta undersökningsmoment påträffades fyra kopparmynt och ett bokknäppe. Efter sandsugning, som avlägsnade ca 0,2 m av fyllningen, genomfördes ytterligare en metalldetektoravsökning utan att fler fynd påträffades. I övrigt förekom rikligt med blysmältor, blyplåtar, spik och någon nål samt en hel del nutida föremål och mynt (vilka ej tillvaratogs).

Inmätningar gjordes på en plan över kyrkan som dock var något schabloniserad. Inmätningen har sedan överförts till Ingmar Ingers uppmätning av kyrkan (Ingers 1942). Sydöstra korhörn, en krypta och fundament till ett altare fotograferades i syfte att skapa 3D-modeller. Av dessa objekt finns det 3D-modeller av korhörn och kryptan medan fotograferingen av altarfundamentet endast resulterade i ett ”ortofoto” som har utgjort underlag för en planritning. 3D-modellerna för korhörn och kryptan har likaledes resulterat i planritningar. En relativ nivåmätning gjordes av ett antal av de lämningar som påträffades. Utgångspunkten för nivåmätningen var den gravsten som ligger i nuvarande korets golv.

Schaktet för bortledning av takvatten var ca 20 m långt, ca 0,3 m brett och med ett djup av ca 0,4 m. I schaktet påträffades inga fynd eller strukturer.

Figur 5. Ortofoto över kryptan. Extraherat ut 3D-modellen. I mitten av fotot syns en av de betongkulvertar som anlades 1942 i samband med installation av centralvärme i kyrkan.

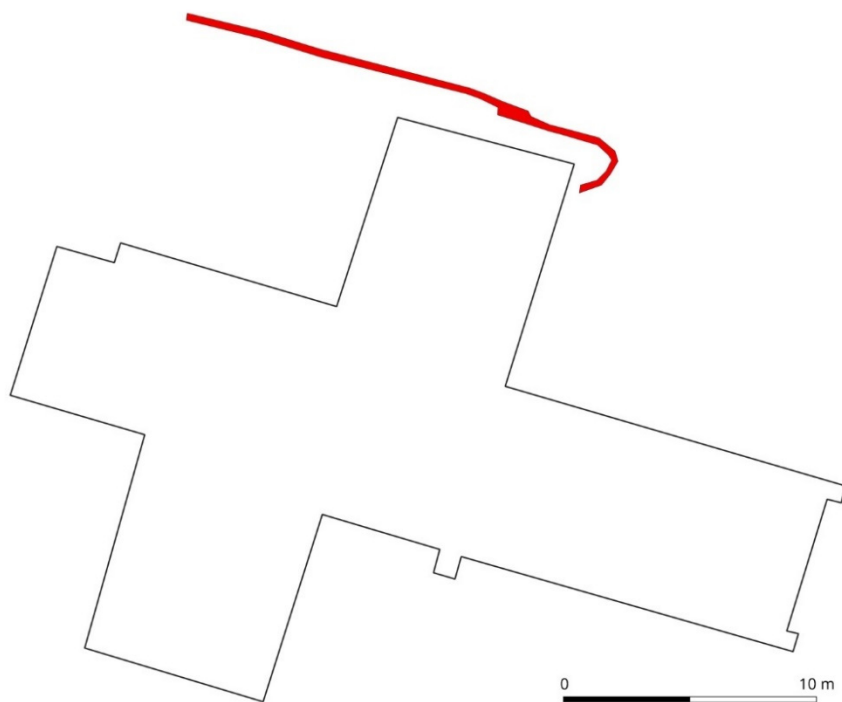
Foto: Anders Gutehall.

Figur 6. Ortofoto över det sydöstra hörnet av det gamla koret. Fotot är extraherat ut 3D-modellen.

Foto: Anders Gutehall.

Figur 7. Schaktplan över det utvändiga schaktet.

FYND

Metalldetektoravsökningen resulterade i sex mynt och ett bokknäppe. Mynten utgjordes av fyra kopparmynt och två silvermynt varav ett har daterats till kung Valdemar den stores regenttid, 1157–1182 (figur 8) respektive Erik Menved regenttid 1286–1319. Kopparmynten är betydligt yngre och härrör i ett fall till Karl XII regeringstid 1682–1718 och i två fall till Carl XIV 1819 och 1819–1830. Det framkom även ett bokknäppe i brons av okänd ålder (figur 3).

Vid undersökningen i nordöstra hörnet i det gamla koret påträffades två skärvor av yngre svartgods som kan dateras till 1100–1200-tal (LUHM 32 859:9 & 11) och en skärva av bemålat fönsterglas som troligen också kan ges en datering till 1100–1200-tal (LUHM 32 859:1) (figur 17).

I kyrkan förekom glaserat golvtegel, dels mönstrat, dels omönstrat. Bland de mönstrade golvteglarna förekom två olika mönster som dessutom varierade i storlek mellan 11,0 x 11,0 cm, 11,5 x 11,5 cm och 12,5 x 12,5 cm. Det förekom även två sorters glasyr. Golvteglarna var ca 3 cm tjocka (figur 11).

VAPENHUS

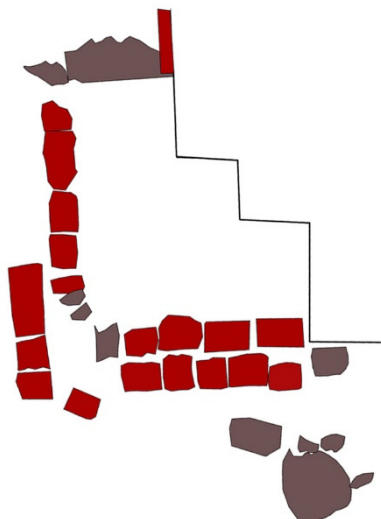
Schaktet i vapenhuset var ca 0,4–0,5 m brett och hade ett djup av 0,4 m. I schaktet framkom en 1,3 m bred grund bestående av fältstenar. Troligen utgör grunden en tidigare gavel till vapenhuset som ska ha utvidgats under 1300-talet (figur 4).

SIDOALTARE

Nordväst om det gamla korets triumfbåge framkom ett tegelfundament som kan ha utgjort grunden för ett sidoaltare. Grunden utgörs av tegelstenar och kalkbruk och är sekundär i förhållande till valvpilasterna. Söder om tegelfundamentet framkom en större sten under nivån för tegelstenarna vilket möjligen kan härröra från ett äldre sidoaltare. Vad kronologin anbelangar går det bara att konstatera att tegelfundamentet är yngre än valvpilasterna (figur 9).

Figur 8. Fram- och baksida av det ena silvermyntet som framkom i jordlagret ovanför kalkbruksgolvet. Myntet är en penning från Valdemar den stores regenttid 1157–1182 (LUHM 32859:2). Myntet har en diameter av 20 mm. Foto Lovisa Dahl.

Figur 9. Tegelfundament som framkom strax väster om den ursprungliga triumfbågen på norra sidan av långhuset. Överst en ritning som baserar sig på en 3D-modell. Till höger ett foto taget från söder.

Figur 10. Puts på insidan av kryptans norra sida. Foto från söder.

GRAVKRYPTA

Vid sandsugningen framkom resterna efter en gravkrypta i det gamla koret. Gravkryptan mätte invändigt 1,9 x 2,3 m (figur 4–5). Insidan av väggarna var putsade (figur 10). Kryptan har inte varit försedd med en trappa så tillgång till kryptan måste ha skett uppför från via en lucka eller gravsten som har kunnat lyftas bort. Väggarna svängde svagt inåt som början på ett valv men om kryptan skulle ha varit försett med valv hade det stuckit upp alldeles för högt ovanför golvet. Kryptan var fylld med sand.

GOLV

Det framkom rester och spår efter äldre golv på flera ställen i kyrkan. Under det sentida golv som togs bort i samband med renoveringen framkom glaserat golvtegel, dels som lösa plattor i fyllningen, dels ställvis i form av intakt golvläggning. Dessa golvtegel förekom i såväl tornrummet, långhuset som i det gamla koret. I sydöstra hörnet av det gamla koret framkom tre avryck i kalkbruk som motsvarade storleken på golvteglet. Troligen utgör denna rest den ursprungliga läggningen där plattorna har lagts i ett diagonalt mönster (figur 13). På övriga ställen i kyrkan där golvteglet påträffades var de lagda parallellt eller vinkelrätt mot kyrkans längdriktning. I långhuset och i det gamla koret förekom enstaka små ”öar” av golvtegel i ursprungligt läge. Dessa ”öar” är troligen inte samtida. Mitt för Nykyrkan framkom ett kalkbrukslager i vilket dessa golvtegel har varit satta medan ett par ”öar” vid dels sidoaltaret och i norra delen av gamla koret var satta i sand. I det gamla koret strax under det sentida golvteglet framkom ett par glaserade golvtegel samt avtryck i kalkbruk efter fler. Dessa ligger dock väldigt högt, till och med högre än tegelgolvet i sydöstra hörnet. Golvteglet har troligen återanvänts upprepade gånger vid ombyggnader. Med tanke på att de förekom i hela kyrkan så är det inte en orimlig tolkning att kyrkan vid någon tidpunkt haft denna typ av golv. Troligtvis innan utvidgningen av koret annars har nog golvteglet inte räckt till. Under det diagonalt lagda golvteglet framkom ett kalkbruksgolv. Strax ovanför kalkbrukslagret låg ett tunt lager med hårt packad jord i vilket det framkom två silvermynt varav det ena har

Figur 11. Golvteglarna förekommer i två varianter med olika mönster och glasyr. Till vänster 32859:12 (12,5 x 12,5 cm) och till höger 32859:14 (10,5 x 10,5 cm).

daterats till perioden 1157–1182 och det andra till 1286–1319. Kalkbruksgolvet är inte det äldsta golvet då det innehåller små flisor av tegel och putsen på korväggens södra insida sträcker sig under golvets ovanyta.

I västra delen av långhuset framkom i botten av en av de betongkulvertar som anlades under 1940-talet ett kalkbruksgolv bestående av kalkbruk och sten (figur 12).

I det gamla korets sydöstra hörn framkom en golvyta lagd med vanligt tegel runt en större natursten. Golvhöjden är ungefär densamma som för teglet vid sidoaltaret (figur 6 & 16).

Gamla koret och absiden

I det sydöstra hörnet av det gamla koret framkom välbevarade lämningar. Den gamla södra kormuren framkom strax innanför den nya muren. Muren var till största delen av tuktade kvadrar av hård nordvästskånsk sandsten som enligt geologen Ulf Sivhed troligen kom från trakten kring Laröd. Det gamla koret har haft innermåten 3,4 x 4,8 m. Intill kormuren låg stora mängder sten som sträckte sig fram till en grav (figur 4 & 6). I stenfyllningen framkom bland annat en kvadersten av sandsten som låg 14 cm under den gamla korväggen. Stenarna var inte lagda och det förekom inte bruk mellan dem utan de gav intrycket av att utgöra fyllning. Vid framrensning av stenarna framkom en skärva yngre svartgods. Ovanför stenfyllningen framkom ett kalkbruksgolv (figur 14).

I det gamla korets avslut i öster framkom två huggna kvaderstenar som troligen markerar en öppning för en absid (figur 15). Det framkom även en grav som sträckte sig in i absidöppningen. Graven föreföll omrörd då det framkom två bitar av kraniet, i och för sig på rätt ställe, i graven men i ett skick som visar att graven påverkats. Det framkom även två andra ben som låg löst i fyllningen men dessa behöver inte nödvändigtvis härröra från graven. Graven hade en flat kantställd sten i västra gaveln (figur 4, 6). Graven har inte undersökts annat än genom framrensning.

I det gamla koret framkom flera golvnivåer. Den äldsta nivån utgjordes av ett kalkbruksgolv som anslöt till den gamla södra korväggen. Denna golvnivå är troligen inte den äldsta då putsen på kormuren sträckte sig under golvnivån (figur 14). Ovanpå kalkbruksgolvet låg ett 2–4 cm tjockt skikt av hårt packad jord. I detta lager framkom två silvermynt varav det ena var i mycket gott skick och har bestämts till att ha varit präglad under kung Valdemar den stores regenttid, 1157–1182. Det andra myntet är slaget under Erik Menveds regenttid 1286–1319. Det packade jordlagret har sannolikt inte utgjort ett golv utan har tillkommit i samband med ombyggnadsarbeten i kyrkan, möjligen som utjämningslager vid omläggning av golv. Över det packade jordlagret låg ett kalkbrukslager med avtryck efter diagonalt lagt golvtegel. Avtryckens storlek motsvarar den storlek på golvtegel som framkom på flera ställen i kyrkan. Stratigrafiskt högst upp låg en stor sten av krita som kan ha utgjort en gravsten som hamnat i sekundärt läge. Krittstenen utgörs av krittsten från Faxa eller Stevns klint på Själland (Sivhed muntl.). Krittstenen är 1,23 m lång, 0,4 m bred och 0,15 m tjock. Troligen har man lagt stenen i samband med att man har höjt golvet vid eller efter korets utvidgning eftersom den delvis sträcker sig in över den nedbrutna kormuren.

Figur 12. Ett kalkbruksgolv med sten framkom i en av betongkulverterna i västra delen av långhuset.

Figur 13. I det gamla koret framkom avtryck efter golvplattor med samma storlek som de glaserade golvplattorna som påträffades på olika ställen i kyrkan. Avtrycken visade att plattorna hade lagts i ett diagonalt mönster. Avtrycken framkom stratigrafiskt ovanför det packade jordlagret och under kritstenen som ses i bildens övre kant.

Tolkning och källkritik

Det påträffades två rester av kalkbruksgolv i kyrkan. Ett i västra delen av långhuset och ett inne i det gamla koret. Nivåskillnaden mellan de två golven är ca 34 cm där korgolvet ligger högst (figur 16). Golven skulle kunna vara samtida om man tänker sig ett upphöjt korgolv. Kalkbruksgolvet i den västra delen föreföll dock bestå av både sten och kalkbruk medan golvet i koret endast utgjordes av kalkbruk med inslag av tegelflor, vilket kan tolkas som att det är yngre. I det smala schaktet som ledde ut mot vapenhuset kunde i västra sektionen flera golvlagre ses. Schaktet var dock så smalt att det inte gick att rensa sektionen och dokumentera den annat än genom fotografering. Under det nutida golvet låg oglaserat golvtegel, liknande det i vapenhuset. Längre ned i sektionen förekom två horisonter med kalkbruk varav det understa möjligen skulle kunna vara ett ursprungligt golv. Nivån på kalkbrukshorizonten mättes inte men med beaktande av att schaktet var ca 0,4 m djupt och att det andra golvet låg i botten på en av betongkulvertarna som hade djup av ca 0,4 m kan det mycket väl vara rester av samma golv.

Figur 14. I det gamla koret framkom ett kalkbruksgolv som anslöt till den gamla södra kormuren. På kormuren syntes puts som sträckte sig under kalkbruksgolvet.

I det gamla koret framkom en grav med en gavelsten i väster. Strax intill gavelstenen låg delar av ett kranium. Gavelstenen hade en höjd som låg 1 cm under höjden på golvtegelavtrycken och har inte varit synlig när det golvet har legat i koret, såvida graven inte ha varit täckt av en gravsten. I gravfyllningen framkom dock flera golvtegelplattor vid framrensning. Graven har inte undersökts så om det finns golvtegel längre ner i fyllningen är inte känt. Kraniebitarna och två andra ben visar att graven inte är orörd utan har påverkats vid ombyggnadsarbeten. Graven bedömdes sträcka sig in i absidöppningen. Graven torde vara den näst yngsta händelsen, efter kritstenen, som har kunnat dokumenteras i det gamla koret.

Grunden till det gamla korets sydvägg framkom omedelbart innanför den nuvarande kormuren. Muren har brutits ned till en nivå strax under golvtegelnivån. I

korets östra gavel framkom två huggna kvaderstenar som bör tolkas som öppningen till absiden. Om det inte har funnits någon absidöppning hade graven inte kunnat grävas som den gjordes utan man hade fått hugga sig in i korgavelns stengrund och några sådana spår kunde inte ses.

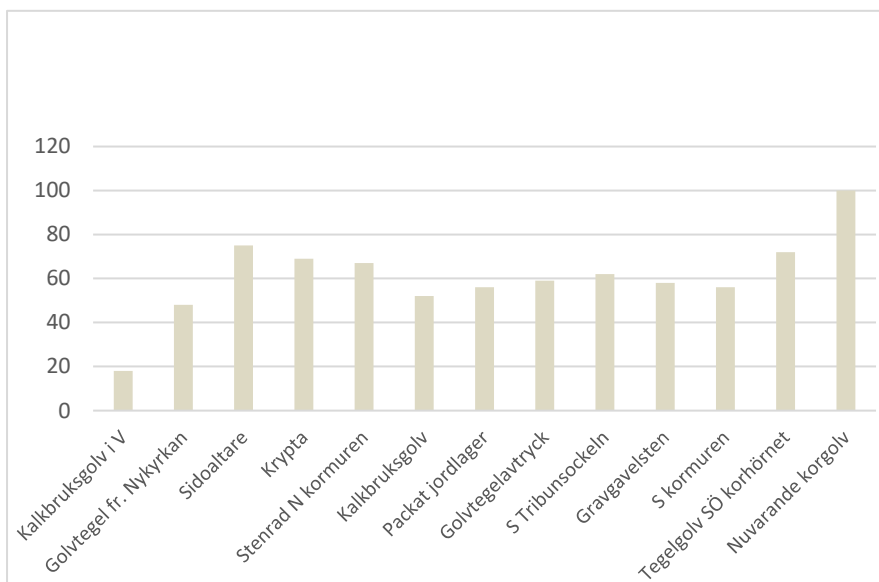
Det hårt packade jordlagret som framkom ovanpå kalkbruksgolvet i gamla koret, liksom ett liknande lager vid söder om den ursprungliga triumfbågen, har troligen inte utgjort en golvyta utan är snarare ett lager som påförts som utjämning vid någon ombyggnad av kyrkan. Det innebär att silvermynten kan ha hamnat i lagret sekundärt.

Kritstenen som framkom i gamla koret ligger inte i ursprungligt läge utan har flyttats dit troligen i samband med att man höjt golvet vid eller efter korets utvidgning. I det nuvarande korets golv ligger en gravsten över Kyrkoherden Niels Stisön och hans hustru Birgitte Jörgensdatter. Gravstenen är flyttad och har tidigare legat på annan plats i kyrkgolvet (Ingers 1942). Möjliga platser är över kryptan eller graven i det gamla koret.

Kopparmynten har troligen tappats samband med kollekten.

Figur 15. I det gamla korets östfasad framkom två huggna sandstenar som troligen ingått i absidens södra öppning.

Figur 16. Diagrammet visar de relativa höjderna med början i västra delen av långhuset fram till nuvarande koret.

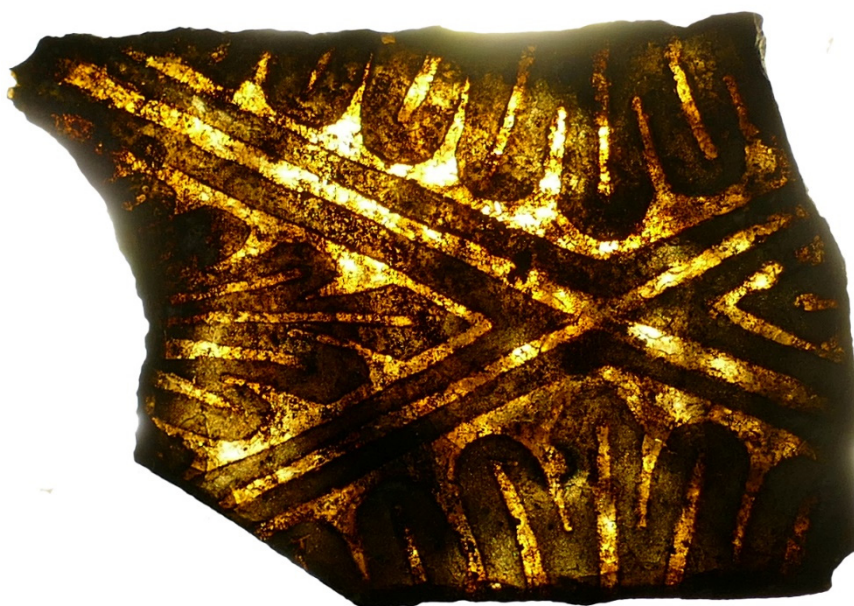
Fnr	ID	Sakord	Typ	Myntort	Material	Antal	Vikt	Storlek	Datering	Övrigt
1	F9	Glas	Målat glas		Glas	1	12			Lösfynd gamla koret
2	F8	Mynt	Valdemar I, penning	Lund	Ag	1	1		1154–1182	
3	F6	Mynt	Erik Menved, penning	Lund	Ag	1	1		1286–1319	
4	F1	Mynt	Carl XII? 1/6 öre		Cu	1	4		1682–1718	Slitet, osäkert
5	F4	Mynt	Carl XIV, 1/2 skilling		Cu	1	9		1819	
6	F3	Mynt	Carl XIV, 1/2 skilling		Cu	1	4		1819–1830	Slitet
7	F2	Mynt			Cu	1	4		1600–1700	Mycket slitet
8	F5	Knäppe			Cu	1	1			
9	F10	Kärl	Yngre svartgods		Keramik	1	6			
10		Träkol			Kol		7			S kormuren
11		Kärl	Yngre svartgods		Keramik	1	2			Lösfynd gamla koret
12		Golvtegel	Glaserat		Tegel	1	965	12,5x12,5		Mönstrat
13		Golvtegel	Glaserat		Tegel	1	905	11,5x11,5		Mönstrat
14		Golvtegel	Glaserat		Tegel	1	866	11,0x11,0		Mönstrat
15		Golvtegel	Glaserat		Tegel	1	766	11,5x11,5		Mönstrat

Tabell 1. Fyndlista med samtliga tillvaratagna fynd.

Kommunikation

Undersökningen uppmärksammades i Sydnytt, 2018-03-22, och på deras hemsida som textinslag, "Tusenåriga fynd upptäckta under kyrkgolvet.". Även Skånska Dagbladet publicerade en artikel 2018-03-23, "Nya rön när kyrka grävs ut". I Sydsvenska Dagbladet kunde man läsa 2018-03-28, "Arkeolog gjorde unika fynd i Burlövs gamla kyrka". Radio P4 Malmöhus hade ett inslag 2018-03-28, "800 år gamla fynd i Burlövs gamla kyrka" samt som artikeltext på deras hemsida. I mer lokala medier såsom Burlövs Nyheter nättidning och på deras Facebooksida (2018-04-29), "Unika fynd i Burlövs gamla kyrka." och i Lomma lokaltidning (2018-04-18), "Fina fynd i Burlövs gamla kyrka".

Figur 17. Foto på den bit fönsterglas som påträffades som lösfynd i det gamla koret. Foto: Petter Jansson, Regionmuseet.

Referenser

Litteratur

Ingers, I. 1942. Burlövs gamla kyrka. Kortfattad beskrivning. Bara Hembygdsförening.

Opublicerat material

Börjesson, K & Jansson, P. 2019. Burlövs kyrka – invändig renovering. Antikvarisk medverkan 2016–2019. Burlövs socken 1332, Burlövs kommun. Regionmuseet i Kristianstad, Landsantikvarien i Skåne, Rapport 2019:20.

Muntliga uppgifter

Ulf Sivhed

Kartmaterial

Fastighetskartan

Internet

<https://sketchfab.com/>
www.skaneärkeologi.se

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer431-25145-2016
Skåneärkeologis diarienummer201642
LUHM nr32859

Län Skåne
Kommun Burlöv
Socken Burlöv
Fastighet Burlöv 16:1
RAÄ-nummer Burlöv 27:1/ L1989:856

Ekonomiska kartans blad 2C4g SV (RT90)
Koordinatsystem Sweref 99 TM
N koordinat 6167262
E koordinat 381226
M ö.h. 21

Fältarbetstid 2018-02-16–2018-06-28
Antal arbetsdagar9
Antal arkeologtimmar 46

Projektansvarig Per Sarnäs
Uppdragsgivare Burlövs församling

Arkivmaterial i form av shp-fil, digitala foton och rapportoriginal
förvaras på Lunds universitets historiska museum